

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 122/14

Λουξεμβούργο, 11 Σεπτεμβρίου 2014

Απόφαση στην υπόθεση C-382/12 P
MasterCard Inc. κ.λπ. κατά Επιτροπής

Το Δικαστήριο επιβεβαιώνει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου και επικυρώνει, έτσι, την απόφαση της Επιτροπής με την οποία απαγορεύθηκαν οι εφαρμοζόμενες από τη MasterCard πολυμερείς διατραπεζικές προμήθειες

Με απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2007¹ η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έκρινε ότι ήταν αντίθετες προς το δίκαιο του ανταγωνισμού οι πολυμερείς διατραπεζικές προμήθειες (ΠΔΠ) οι οποίες εφαρμόζονταν στο πλαίσιο του συστήματος πληρωμών με κάρτες MasterCard. Οι ΠΔΠ αντιστοιχούν σε τμήμα της τιμής μιας συναλλαγής με κάρτα πληρωμών, το οποίο παρακρατείται από την τράπεζα που εξέδωσε την κάρτα. Το κόστος των ΠΔΠ καταλογίζεται στους εμπόρους από τον χρηματοπιστωτικό οργανισμό που διαχειρίζεται τις συναλλαγές τους, στο γενικότερο πλαίσιο των εξόδων που χρεώνονται σ' αυτούς για τη χρήση των καρτών πληρωμών.

Η Επιτροπή δέχτηκε ότι οι ΠΔΠ είχαν ως αποτέλεσμα τον καθορισμό ενός κατώτατου ποσού όσον αφορά τα έξοδα που χρεώνονταν στους εμπόρους και ότι συνιστούσαν, για τον λόγο αυτό, περιορισμό του ανταγωνισμού ως προς τις τιμές. Επιπλέον, κατά την Επιτροπή, δεν είχε αποδειχτεί ότι οι ΠΔΠ μπορούσαν να συνεπάγονται αύξηση της αποτελεσματικότητας δυναμένη να δικαιολογήσει τα περιοριστικά για τον ανταγωνισμό αποτελέσματά τους. Βάσει των συμπερασμάτων αυτών, η Επιτροπή απηύθυνε διαταγή στη MasterCard και στις εταιρίες που την εκπροσωπούν (ήτοι στη MasterCard Inc. και στις θυγατρικές εταιρίες της MasterCard Europe και MasterCard International Inc.) να θέσουν τέρμα στην παράβαση, καταργώντας επίσημα τις ΠΔΠ εντός προθεσμίας έξι μηνών.

Με απόφαση της 24ης Μαΐου 2012² το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως που άσκησε η MasterCard και επικύρωσε την απόφαση της Επιτροπής. Στη συνέχεια η MasterCard άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου αναίρεση κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου.

Με τη σημερινή του απόφαση το Δικαστήριο απορρίπτει την αναίρεση και επικυρώνει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου.

Καταρχάς, το Δικαστήριο επιβεβαιώνει ότι η MasterCard μπορούσε να χαρακτηριστεί ως ένωση επιχειρήσεων. Συγκεκριμένα, το Γενικό Δικαστήριο ορθώς διαπίστωσε ότι κατά τη λήψη των αποφάσεων σχετικά με τις ΠΔΠ οι εν λόγω επιχειρήσεις προτίθεντο ή τουλάχιστον δέχτηκαν να συντονίσουν τη συμπεριφορά τους μέσω των εν λόγω αποφάσεων και ότι τα συλλογικά συμφέροντά τους συνέπιπταν με τα συμφέροντα που σταθμίστηκαν κατά τον χρόνο της λήψεως των αποφάσεων αυτών, κατά μείζονα λόγο δεδομένου ότι επιδίωκαν επί σειρά ετών τον ίδιο σκοπό της από κοινού ρυθμίσεως της αγοράς στο πλαίσιο του ίδιου οργανισμού, έστω και υπό διαφορετικές μορφές.

¹ Απόφαση Ε(2007) 6474 τελικό, της 19ης Δεκεμβρίου 2007, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υποθέσεις COMP/34.579 – MasterCard, COMP/36.518 – EuroCommerce, COMP/38.580 – Commercial Cards).

² Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, της 24^{ης} Μαΐου 2012, MasterCard Inc. κ.λπ. κατά Επιτροπής (υπόθεση [T-111/08](#)· βλ. επίσης [Ανακοινωθέν τύπου αριθ. 69/12](#)).

Όσον αφορά το ζήτημα αν οι ΠΔΠ ήταν αντικειμενικώς αναγκαίες για το σύστημα MasterCard, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι οι αρνητικές συνέπειες που θα μπορούσαν να επηρεάσουν τη λειτουργία του συστήματος MasterCard ελλείψει των ΠΔΠ δεν συνεπάγονται, αυτές καθαυτές, ότι οι ΠΔΠ πρέπει να θεωρηθούν ως αντικειμενικώς αναγκαίες, από τη στιγμή που το Γενικό Δικαστήριο έκρινε προσηκόντως ότι το εν λόγω σύστημα θα εξακολουθούσε να είναι σε θέση να λειτουργεί ελλείψει των προμηθειών αυτών.

Όσον αφορά την εκτίμηση των αποτελεσμάτων των ΠΔΠ σε βάρος του ανταγωνισμού, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο επιβεβαίωσε την υποθετική ανάλυση της Επιτροπής, κατά την οποία ορισμένα από τα προβλήματα που θα προέκυπταν από την κατάργηση των ΠΔΠ μπορούσαν να επιλυθούν μέσω της απαγορεύσεως των εκ των υστέρων τιμολογήσεων (δηλαδή, την απαγόρευση για τις εκδότριες και τις αποδέκτριες τράπεζες να καθορίζουν το ύψος των διαπραπειακών προμηθειών μετά τη διενέργεια αγοράς από κάτοχο κάρτας). Το Δικαστήριο διαπιστώνει, συναφώς, ότι το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να ελέγξει, στο πλαίσιο της αναλύσεώς του σχετικά με τα αποτελέσματα των ΠΔΠ επί του ανταγωνισμού, αν ήταν πιθανό να προκύψει μια τέτοια κατάσταση χωρίς να μεσολαβήσει κάποια κανονιστική παρέμβαση. Το Δικαστήριο κρίνει, όμως, ότι η πλάνη αυτή περί το δίκαιο δεν ασκεί επιρροή ούτε στην ανάλυση του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με τα αποτελέσματα των ΠΔΠ επί του ανταγωνισμού ούτε στο διατακτικό της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, διότι το Γενικό Δικαστήριο, σε κάθε περίπτωση, ορθώς στηρίχθηκε στην υπόθεση που είχε διατυπώσει η Επιτροπή. Συγκεκριμένα, η μόνη εναλλακτική που παρουσιάστηκε πρωτοδίκως η οποία θα μπορούσε να επιτρέψει στο σύστημα MasterCard να λειτουργήσει χωρίς τις ΠΔΠ ήταν πράγματι η υπόθεση ενός συστήματος βασισμένου στην απαγόρευση των εκ των υστέρων τιμολογήσεων.

Όσον αφορά το επιχείρημα ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν ανέλυσε επαρκώς τα αποτελέσματα των ΠΔΠ επί του ανταγωνισμού, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι το Γενικό Δικαστήριο στην απόφασή του προέβη σε αναλυτική εξέταση για να κρίνει, ιδίως, αν οι ΠΔΠ μειώνουν την πίεση που μπορούν να ασκούν οι έμποροι στις αποδέκτριες τράπεζες στο πλαίσιο της διαπραγματεύσεως σχετικά με τις επιβαρύνσεις που χρεώνουν οι τελευταίες. Επομένως, καλώς το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι οι ΠΔΠ είχαν περιοριστικά αποτελέσματα επί του ανταγωνισμού.

Τέλος, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι το Γενικό Δικαστήριο έλαβε υπόψη τον διττό χαρακτήρα του συστήματος, δεδομένου ότι ανέλυσε τον ρόλο των ΠΔΠ στην εξισορρόπηση μεταξύ των πτυχών της «εκδόσεως» και της «αποδοχής» του συστήματος MasterCard, αναγνωρίζοντας την ύπαρξη αλληλεπιδράσεων μεταξύ των δύο αυτών πτυχών. Εξάλλου, ελλείψει αποδείξεων σχετικά με την ύπαρξη στην αγορά αποδοχής συναλλαγών αισθητών αντικειμενικών πλεονεκτημάτων για τους εμπόρους, τα οποία να μπορούν να αποδοθούν στις ΠΔΠ, το Γενικό Δικαστήριο δεν χρειαζόταν να εξετάσει τα πλεονεκτήματα που απέρρεαν από τις ΠΔΠ για τους κατόχους καρτών, δεδομένου ότι τέτοια πλεονεκτήματα δεν ήταν από μόνα τους ικανά να αντισταθμίσουν τα προβλήματα που προκαλούνταν από τις εν λόγω προμήθειες.

ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΗ : Το Δικαστήριο μπορεί να επιληφθεί αιτήσεως αναιρέσεως, η οποία περιορίζεται σε νομικά ζητήματα, κατά αποφάσεως ή διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου. Καταρχήν, η άσκηση αναιρέσεως δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Εάν είναι παραδεκτή και βάσιμη, το Δικαστήριο αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου. Στην περίπτωση που η υπόθεση είναι ώριμη προς εκδίκαση, το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς. Σε αντίθετη περίπτωση, αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, το οποίο δεσμεύεται από την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582